

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1499

гр. София, 07.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно частно гражданско дело № 20221000501510 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 – 279 от ГПК.

Образувано е по частна жалба от 29.04.2022 г., подадена по пощата на 18.04.2022 г. на молителя „Иммо – Централ“ ЕООД срещу определението от 2.02.2022 г. по гр. д. № 694/2021 г. на Софийския градски съд, VI-12 състав, с което е върната въззивната жалба с вх. № 264974/28.01.2022 г.

Жалбоподателят твърди, че неправилно СГС е приел, че подадената въззивна жалба е просрочена. Твърди се, че неправилно е прието, че обжалваният акт е връчен на молителя на 12.01.2022 г., докато вярната дата била 14.01.2022 г., спрямо която жалбата е в срок. Сочи се, че тази дата била посочена и в разписката за връчване, но в нея фигурирал и допълнително добавен текст, че датата била 12.01.2022 г. Твърди се, че в описната книга за призовка първоначално също била нанесена дата 14.01.2022 г., която впоследствие била коригирана на 12.01.2022 г. Желаете се въззивният съд да допусне графологична експертиза, която да установи каква е първоначално вписаната дата в описната книга.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалвания съдебен акт.

Софийският апелативен съд, след като прецени събраните доказателства и обсъди доводите по частната жалба, намира за установено следното:

С разпореждане от 25.11.2021 г. е оставена без уважение молбата по чл. 622б ГПК във вр. с чл. 46 от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г. на „Иммо – Централ“ ЕООД за постановяване на отказ за изпълнение на решение № 517/24.05.2018 г. по дело № 2102/223/2016 г. на Районен съд Дръгъшаи – Румъния.

Препис от разпореждането е бил изпратен със съобщение от 26.11.2021 г. до адреса на молителя, посочен в молбата по чл. 622б ГПК, който е и адрес на управление, като е удостоверено връчване на управителя К. Х.. За дата на връчване е посочена – 14.01.2022 г., над която е записано ръкописно – „да се чете 12.01.2022 г.“.

Срещу разпореждането от 25.11.2021 г. молителят е подал въззивна жалба с вх. № 264974/28.01.2022 г.

За да постанови обжалваното разпореждане от 2.02.2022 г. СГС е приел, че жалбата е просрочена, броейки срокът за обжалване от 12.01.2022 г.

Към частната жалба е представени копие от описната книга на призовкарите в СГС, в което за настоящото т.д. № 664/21 на СГС е вписано, че е връчено съобщение на управителя Х. на 12.01.2022 г., като цифрата 2 е написана чрез поправка върху първоначално била вписаната цифра 4.

При така установените обстоятелства въззивният съд намира следното по частните жалби:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК и е допустима. Разгледана по същество е **основателна**.

Според чл. 622б ГПК молбата за отказ за изпълнение по чл. 46 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 се подава и разглежда по реда на чл. 623. Според чл. 623 ГПК молбата се разглежда от окръжния съд по постоянния адрес на длъжника, по неговото седалище или по местоизпълнението, като съдът се произнася с разпореждане, което подлежи на **въззивно обжалване** пред САС.

Според чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК въззивната жалба се връща, когато е подадена след изтичане на срока за обжалване, който срок възлиза на 2-седмици от връчване на първоинстанционното решение – чл. 259, ал. 2 ГПК.

В конкретния случай не е спорна датата на подаване на въззивната жалба от молителя /28.01.2022 г./, а спорна датата на връчване на преписа от обжалваното разпореждане, от когато започва да тече срока за обжалване на същото. Както бе посочено по-горе, в изпратеното до молителя съобщение са вписани две дати на връчване – 14.01.2022 г., над която е записано ръкописно – „да се чете 12.01.2022 г.“. Същевременно, в описната книга на СГС за връчените призовки също първоначално е била вписана за дата на връчване 14.01.2022 г., която видимо е поправена на 12.01.2022 г. При така извършените удостоверявания и вписвания и прилагайки чл. 178, ал. 2 ГПК настоящият съдебен състав намира, че не е налице несъмнено удостоверяване от връчителя на момента на връчване. Съдържанието на коментираните документи води до сериозно съмнение по този въпрос, което не следва да се тълкува в ущърб на жалбоподателя. Ето защо следва да се приеме най-благоприятната за него от двете посочени дати на връчване, а именно 14.01.2022 г., спрямо която подадената на 28.01.2022 г. жалба не е просрочена, тъй като се явява подадена в последния ден от срока.

Предвид изложеното обжалваното определение се явява неправилно, поради което следва да се отмени.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждането от 2.02.2022 г. по гр. д. № 694/2021 г. на Софийския градски съд, VI-12 състав, с което е върната въззивната жалба с вх. № 264974/28.01.2022 г., подадена от „Иммо – Централ“ ЕООД.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____